

Tom Jelte Slagter is een beetje missionaris.

Tom-Jelte Slagter voelt zich vast geen missionaris, maar een beetje is-ie het wel. Want wie bij Dimension Data for Qhubeka rijdt, helpt mee aan een betere wereld. „Ik vind het sowieso een mooi gebaar wat de ploeg doet”, aldus Slagter, die vandaag in de Santos Tour Down Under écht begonnen is aan zijn achtste seizoen.

Hij zocht naar nieuwe prikkels. In zijn manier van trainen, maar net zo goed in de beleving van zijn werk. Niet dat er wat mis was met Cannondale, of dat hij voelde dat de schopstoel voor hem klaarstond. Integendeel: via zijn zaakwaarnemers begreep TJ Slagter dat de Amerikaanse formatie van Jonathan Vaughters hem er best bij wilde houden.

Maar nog voor de zomer van 2017 echt voorbij was, en zijn ploeg plotseling dreigde te worden opgedoekt, had de 28-jarige Groninger zijn plan getrokken. Hij zou verkassen naar Dimension Data, vooral om te voorkomen dat zijn carrière in een doodlopende straat zou belanden. Daar was hij nog veel te jong voor.

Bijzondere missie

Dimension Data for Qhubeka is de nieuwe werkring. Een ploeg die er een bijzondere missie op nahoudt, omdat er wordt getracht via professionele wielersport het bestaan van straatarme Afrikanen – met name kinderen – aangenamer te maken. Hoe? Door geld in te zamelen waarmee eenvoudige fietsen kunnen worden aangeschaft voor schoolgaande jeugd. Want op de fiets bespaart kostbare tijd die anders moet worden besteed om per voet naar school te gaan.

Vandaar de toevoeging in de teamnaam Qhubeka, wat zoveel betekent als vooruitgaan, progressie boeken of doorgaan. En laten die woorden nu ook de drijfveer vormen voor de switch die Slagter heeft gemaakt. Oftewel: de cirkel is rond.

Gigantische tegenstellingen

Om wat meer bekend te worden met het gedachtegoed van eigenaar Douglas Ryder verzamelen de renners zich jaarlijks voor een eerste trainingskamp in Zuid-Afrika. Half november vloog TJ naar Kaapstad. De schellen vielen gedurende de week dat hij er verbleef regelmatig van zijn ogen.

„Ik was er nooit eerder geweest”, zegt hij. „Het is een prachtig land met gigantische tegenstellingen. Het ene moment reden we door een rijk gedeelte van de stad waar bij wijze van spreken de Ferrari’s langs scheurden; binnen een half uur veranderde de wereld compleet en zag je links en rechts van je kinderen op blote voeten over straat lopen. Sodemieters, dacht

ik toen, die mensen hebben niks. Hele families wonen in townships van schuurtjes met golfplaten op het dak. De criminaliteit in die buurten is enorm, werd er verteld. Je hoeft daar niet even op je fiets doorheen te rijden, want je komt er zonder weer uit. En op die plekken leven veel kinderen die onze ploeg wil helpen. Dat wij dit seizoen presteren in wielerveden is natuurlijk van belang. Tegelijkertijd wordt er van ons ook verwacht dat we de bedoeling van de ploeg uitdragen: iets betekenen voor de kanslozen.’’

Uniek

Teneinde de daad bij het woord te voegen, was er een middag georganiseerd op een atletiekbaan waar een peloton aan kinderen was samengebracht. „Allemaal jongens en meisjes die dagelijks uren onderweg zijn naar school, omdat ze moeten lopen. Alle coureurs overhandigden aan een kind een fiets. Ik gaf ’m aan een jongen van een jaar of twaalf. Sommigen hadden nog nooit op een fiets gezeten, dus die moesten dat eerst leren. Ik heb er filmpjes van gemaakt, die zijn echt mooi om te zien. Welke wielervedoeg doet dit soort dingen ook? Dat is toch uniek? Of het uiteindelijk binnen het team voor een andere spirit zorgt, moeten we maar zien. Het deed ons daar in Afrika allemaal wel iets, moet ik bekennen.’’ Het zorgde in elk geval voor de gewenste frisse (her)start. Een andere racefiets, nieuwe mensen, een licht gewijzigde training: het zijn allemaal impulsen die Slagter aangrijpt. „Ik kreeg snel in de gaten dat Dimension Data me graag wilde hebben. Ik heb zelf een keer lang met Rolf Aldag, de prestatie manager, gepraat toen ik in de Ronde van Polen zat. Hij sprak toen al z’n vertrouwen in me uit en gaf aan dat ze door het vertrek van renners als Nathan Haas en Omar Fraile behoefte hadden aan een type als ik. Vervolgens heb ik na dat uur alles voors en tegens op een rijtje gezet. Ik ben geen twijfelaar hoor, maar ik denk wel goed na over zulke stappen. Bovendien waren er nog enkele opties. Het werd echter vlug duidelijk dat ik het meest zin had in dit avontuur.’’

Rode draad

En nu is het afwachten of TJ de rode draad van de jaren 2013 en 2014 weer kan traceren en oppakken. Toen trapte hij de mooiste resultaten bij elkaar, onder meer in de Tour Down Under, die hij vijf jaar terug redelijk out of the blue won. „Dit rondje zou ik zo weer willen bijschrijven’’, beaamt hij daags na het avondcriterium in Adelaide, de traditionele warming-up voor de zes dagen durende clash.

„In 2013 reed ik hier, zonder al te veel ervaring en was ik de beste. Mensen zeggen dikwijls: ‘Je bent 22, 23, dat betekent dat je nog een heel (wielerved)leven voor je hebt, en je beste jaren. Ik geloof niet dat het altijd zo werkt. Sommige jongens hebben hun top op hun 24ste, 25ste en worden niet beter wanneer ze dertig zijn. Ik heb wel in de gaten dat mijn lichaam is veranderd. Dat ik andere prikkels nodig had.’’

Waarmee zijn verhaal wederom rond is.